

paagjældende Selskab, der, for at fremme andre Anlæg, om hvilke større Enighed er tilstede, vil blive nødsaget til at stille større Fordringer til Pengemarkedet, i sig selv faa betydelige, at der er al Opfordring til at være lidt varsom, og det forekommer mig derfor, at de Lanfer, der ere nedlagte i Lovforslaget, og som vistnok kunne være gode og funde Fremtidstanker, naar de faae Lov til at modnes paa den rette Maade og søge deres Indførelse i Livet under Sagttagelse af de praktiske Forhold, at, siger jeg, flige Fremtidstanker ville komme frem i en umoden og uheldig Skikkelse, hvis vi presjæbe dem saaledes frem, som den ærede Minister har forudsat i sine Motiver og ogsaa for kort Tid siden i sin Tale.

Judenrigsministeren (Lobjefen): Jeg vil efter det Foredrag, som det ærede Medlem nu har holdt, strax replicere, da det muligen vilde kunde forforte Debatten paa et senere Stadium. Jeg erkjender, at hvis det Forslag, der nu foreligger fra Regjeringens Side, gik ud paa alle de Foranstaltninger, som det ærede Medlem stillede i Udsigt, vilde det være overmaade rigtigt at betænke sig ikke en eller to Gange men tre Gange derpaa. For at benytte den Linie, som jeg har tilladt mig at foreslaa her, vilde det selvfølgelig have været meget ønskeligt, om Banen til Borningborg havde været lagt ad en anden Linie end den nuværende; men det hjælper ikke meget at græbe over spildt Møje, og vi have jo engang denne Linie. Vi have dengang efter bedste Overveielse uden at tænke paa den her foreslaaede Forbindelse ordnet Sagen paa denne Maade, og det at man er nødsaget til at benytte denne Dmvei, er ikke Noget, der vil gjøre denne Linie umulig i Sammenligning med andre Linier. Naar derefter det ærede Medlem viste hen til Fremtidstanker, faa mener jeg, at dette kunde finde naturlig Anvendelse paa, hvad han stillede i Udsigt med Hensyn til en ny Linie paa Sjælland for eventualiter, naar den Bane, hvorom der her er Tale, har arbeidet sig op til at blive noget meget Stort, at tage under Overveielse, om man ikke kunde forforte Veien ved at føre en Bane f. Ex. lige fra Kjøbenhavn til Rjøge eller fra Ringsted til Næstved, eller hvorhen man nu vil. Naar en Linie først har obitineret en vis almindelig Brug, er blevet besat i meget stort Omfang, kommer det Spørgsmaal frem, om man for dens Skyld skal stikke Gjenveie; men foreløbig maa man selvfølgelig blive ved Jorden og holde sig til de Veie, vi engang efter moden Overveielse have anset for de rigtigste her paa Sjælland, og som vel give nogen Dmvei, men overfor denne Linie paa ingen Maade en Dmvei af saa overordentlig Størrelse, at det kan siges at være til Hinder for Linien. Set fra et Kjøbenhavnsk Standpunkt — og jeg skal nærmere betegne, hvorfor jeg siger: et Kjøbenhavnsk Standpunkt, thi det fører mig selvfølgelig ikke alene til

Kjøbenhavn, men videre til Forbindelsen med Sverrig, — vil det, der kan vindes ved at anlægge en Bane direkte mellem Kjøbenhavn og Rjøge, istedetfor at gaa over Roskilde ned til Rjøge, være høist et Par Mil. Dette er dog ikke en saa overordentlig Øvinst, at det, at man maa undvære den, kan trykke Udsigten til, at denne Bane skulde kunne arbejde sig op til at blive Hovedlinien for Kommunikationen fra Sverrig til Lydsfland, eller mæjsøre, at man af den Grund burde udsætte denne Sag. Naar dernæst det ærede Medlem udtalte, at man skulde være forsigtig ved Anlægget af den Slags nye Linier og navnlig skulde være forsigtig, inden man opgav de ældre Forbindelser, da er det jo en Selvfølge, at der ikke er Tale om, at man vil opgive den nuværende Forbindelse mellem Korsør og Kiel, før man har faaet den anden Forbindelse etableret. Det er aabenbart, at førend Postvæsenet, som nu besørger Kiel-Korsør-Trafikken, kunde se Forholdet ordnet saaledes, at det kunde forelægge sin Virksomhed til Gjedser Havn og Warnemünde Havn, kan der ikke let blive Tale om, at det vil opgive den nuværende Forbindelse, som man jo overhovedet ved at etablere denne Bei paa ingen Maade opgiver sine gamle tilvante vestlige Forbindelser. Ivertimod vil man fremdeles ad Bestbanen gennem Fyn og Sjælland komme til Hamburg affurat paa samme Tid som nu, og vel at mærke kan Posten nu føres til Hamburg ad denne Bei, saaledes at den i god Tid kan indlemmes i de videre gaaende vestlige Poster. Vel kommer man nogle Timer hurtigere til Hamburg med Dampfskib, men da Sernbanetoget fra Kiel først afgaar nogle Timer op ad Formiddagen, er man dog i god Tid i Hamburg for at kunne indlemmes i de vestlige Forbindelser derfra. Vi ville altsaa ingenlunde ophæve vor vestlige Linie; tværtimod, Forslaget forleden gik netop ud paa at forbedre Linien over Storebelt faa meget, som vi se os i Stand til, og dette viser ogsaa hen til, at det ingenlunde er Hensigten at opgive vore vestlige Forbindelser, men derimod at gjøre dem saa gode som muligt, for at vi, hvad jeg anser og hvad ogsaa det ærede Thing har tilkjendegivet, at det anser for en vigtig Sag, paa en passende Maade kunne følge Skridt med Sernbaneudviklingen i Sverrig. Jeg anser det for at være en Sag af overordentlig Vigtighed, at vi ikke sakte bagud, at man ikke gaar udenom os, saa at den Forbindelse, der nu finder Sted over Danmark, og som med den ganske uregelmæssige Udvikling af de svenske Sernbaneforhold maa blive større og større, kan bevares derved, at vi ere i Stand til at yde den saa gode Bilskaar, som vi overhovedet kunne. Regjeringen har jo i sin Tid forelagt Rigsdagen et Forslag om at anvende 1 Million Rd. paa en Sernbanebro over Limfjorden, og man fulgte Regjeringen, skjøndt vi kunde komme over den smalle Limfjord med Dampfskibe, ligesom